1920 provádí; tomuto tvrzení nelze však přiznati relevanci, jelikož ani znění výnosu z 9. září 1920 ani ostatní správní spisy neposkytují podkladu pro názor, že se výnosem tím přiznávají st-li zaopatř. požitky pouze provisorně nebo s podmínkou rozvazovací a jelikož skutečnost, že žal. úřad, nevyčkav vyhlášení cit. nařízení č. 514/1920, výnos onen vydal bez řízení tam předepsaného, sama o sobě výnosu tomu charakter provisornosti nedává. Také nemohla skutečnost tato býti překážkou, aby výnos ten nabyl právní moci (stejně jako event. nesouhlas výnosu toho s ustanovením § 2 zákona č. 194/1920).

Podrobil-li žal. úřad st-le dne 20. května 1924 dodatečně superarbitraci, nebylo pro zahájení řízení toho právního podkladu (§§ 30 a 98 resp. 22 obou výše cit. zákonů), když st-l byl již výnosem z 9. září 1920 přeložen do trvalé výslužby. Bylo-li toto řízení přes to provedeno, nemá okolnost ta na nabytá práva žádného účinku. Došlo-li k vydání nař. rozhodnutí, jak z jeho znění lze souditi, následkem změny právního názoru žal. úřadu, jenž při vydání výnosu z 9. září 1920 vycházel patrně z nesprávného právního názoru, že dle § 2 cit. zákona lze býv. akt. gážistovi zaopatř. požitky přiznati i tehdy, když se přihlásil pouze do výslužby, pak stačí podotknouti, že pouhá změna právního názoru není vůbec důvodem obnovy řízení, ani tehdy, když jde o opravení dřívějšího nesprávného právního názoru.

Č. 5397.

Vojenské věci: Má bývalý rak.-uh. účetní poddůstojník, který byl sice před převratem superarbitrován, avšak ponechán v činné službě až do opětné superarbitrace provedené již v armádě čsl., nárok na požitky čsl. jako gážista mimo hodn. třídu?

(Nález ze dne 19. února 1926 č. 3132).

Věc: Mikuláš B. v P. proti ministerstvu národní obrany (kap. just. služby Dr. Petr Schmied) stran doplatků požitků služebních a nároků na výslužné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l sloužil od 1. října 1910 až do převratu v býv. rak.-uh. armádě nejprve presenčně, pak jako poddůstojník z povolání, posléze v hodnosti účetního poddůstojníka I. třídy, byl 18. září 1918 superarbitrován a uznán způsobilým ke službám pomocným s 20% neschopností k povolání, byl však v činné službě ponechán a dodáno, že za účelem uplatnění nároku na výslužné má býti před vystoupením z akt. služby znovu podroben superarbitračnímu řízení. Dne 23. března 1919 presentován k činné službě vojenské, byl propuštěn na neurčitou dobu a dne 1. července 1921 znovu presentován za účelem zahájení superarbitrace. Nálezem superarb. komise ze 7. července 1921 byl uznán schopným k pomocným službám jako písař s tím, že vada vznikla voj. službou a že výdělková schopnost snížena není. Téhož dne byl st-l propuštěn do neaktivity jako účetní rotný v záloze. Nař. rozhodnutím nevyhovělo mno žádosti st-le, aby mu byly přiznány požitky rotmistra z povolání za dobu od 1. dubna 1919 do 31. července 1921 a zaopatř. požitky od 1. srpna

1921, z důvodu, že st-l nemá na požitky takové nároku, neboť nekonal činné služby v čs. armádě a nedosáhl hodnosti resp. služ. poměru, odůvodňujícího nárok na požitky gážisty mimo hodn. třídu v čsl. vojsku, nárok na zaopatř. požitky pak mu nepřísluší, protože takových před státním převratem neměl a při superarbitraci dne 7. července 1921 nebyly zjištěny podmínky dle § 73 zák. z 27. prosince 1875 č. 158 ř. z., aby bylo lze přiznati výslužné podle § 101 zák. z 17. února 1922 č. 76 Sb.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost tvrdí, že st-li přísluší nárok na akt. požitky rotmistra z povolání z důvodu, že sloužil od 1. října 1910 až do 30. června 1921 jako rotmistr z povolání, neboť ačkoli byl 18. září 1918 superarbitrován, konal činnou službu až do konce listopadu 1918, obdržel koncem listopadu 1918 tříměsíční dovolenou a plat až do konce března 1919, hlásil se před uplynutím dovolené dne 23. března 1919 do čs. činné služby vojenské, ale byl na neučitou dobu propuštěn a teprve 1. července 1921 za účelem superarbitrace presentován, dne 7. července 1921 superarbitrován a do neaktivity propuštěn, třeba že byl uznán schopným ke službám pomocným.

Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Především nesloužil st-l v býv. armádě rak.-uh. jako rotmistr z povolání, čili jako gážista mimo hodn. třídu, kteráž hodnost byla teprve v čs. armádě služebním předpisem Org. 7 (nyní Org. III-2) zavedena, nýbrž posléze jako účetní poddůstojník I. tř. t. j. jako poddůstojník z povolání ve stavu mužstva (viz Dienst-Reglement I. díl příl. 1. lit. b) a nepobíral proto žádné gáže, nýbrž měsíční žold. Nároku na služ. požitky v čs. armádě byl by mohl st-l jakožto účetní poddůstojník býv. armády rak.-uh. nabýti buď skutečným konáním činné služby vojenské ve faktickém služ. poměru a v tomto případu ovšem jen na dobu této činné služby, anebo převzetím v hodnosti poddůstojníka z povolání ve smyslu § 31 nař. vlády z 27. července 1920 č. 470 Sb., ku přihlášce podané do stanovené lhůty. Teprve takovým převzetím byl by získal nárok na služ. požitky po přítakovým převzetím byl by získal nárok na služ. požitky po případě i bez skutečného konání činné služby vojenské (po dobu dovolené). Že st-l s k u t e č n o u činnou službu v čs. armádě konal nebo že se o převzetí v hodnosti poddůstojníka z povolání přihlásil a byl v hodnosti této do čs. armády převzat, stížnost ani netvrdí. Poněvadž se však st-l o převzetí to nepřihlásil, musil býti ve smyslu cit. § 31 vřaděn do zálohy.

Výrokem, jímž byly st-li odepřeny s l u ž. požitky, nebylo tedy porušeno žádné jeho subj. právo.

Proti výroku, jímž se mu nepřiznává nárok na požitky z a o p a t ř o v a c í, nekonkretisuje stížnost stížního bodu, omezujíc se na pouhý návrh, aby nař. rozhodnutí bylo zrušeno pro nezákonnost i pokud jde o tento výrok.

Č. 5398.

S p o l k o v é p r á v o: I. * Platnost usnesení valné hromady spolku podle zákona z r. 1867 předpokládá svolání její oněmi orgány, které podle stanov jsou k tomu povolány. — II. Úřady spolkové jsou oprávněny zkoumati, zda oznámení dle zákona k nim učiněné se stalo orgánem